

vő bozót után kapott, miközben puskája kiesett kezéből. Kinyújtott karját elkaptam és így sikerült megmenekülnie a gödörbe való lecsuszástól. A puská az azonban mély puffanással ért talajt a gödör fe- nekén.

Az izgalmas pillanatok után kérdően tekintettünk egymásra. Kitaláltuk egymás gondolatát. Nagy szerencse -törtém meg a csendet- de mi lesz a puskával? Hogyan tudjuk azt megszerezni? Béla arca még mindig halottsápadt volt és hangtalanul nézett a távolba. Nem felelt. Látszott rajta, hogy gondolataival küzd. Igen lesújtotta az eset.

Áttekintettem a közel 25 m. átmérőjű gödröt, de sehol nem találtam alkalmas helyet, ahol leereszkedni lehetett volna a gödörbe. -Lehetetlen!- találta el gondolatomat, -teljesen lehetetlen- ismételtegette suttogva.

-Oh! Hiszen nem életveszélyes -vigasztaltam- bevonulunk, jelentjük az esetet, létrát, kötelet hozunk ki és kész. Egyebet nem tudunk tenni. Talán, ha jönne valaki a környéken, de ilyenkor még ma- darat sem lehet itt látni.

Utnak indultunk a bokrokkal benőtt hegyoldalon. Járőrtársam még mindég gondolataival volt elfoglalva. Szerettem volna megszólal- títani s ezért vigasztal az: mondtam neki, hogyha az Öpk. ur nem lesz odahaza, a tudta nélkül előkerítjük a puskát.

A gödörtől már kb. 250 méterrel eltávolodtunk, amikor hirtelen jelentette, hogy a cigarettatárcáját elvesztette, valószínű a forrásnál, szeretné azt megnézni. Jól van, hagytam helyben, de egy kis- csit iparkodj, mert nem szeretnék késni.

Nyújtott lépésekkel mérte a gyalogösvényt visszafelé. Én pe- dig a terepet vettem alapos vizsgálat alá, szerettem volna találni valami alkalmasnak ígérkező tárgyat a puská kiemeléséhez. Sajnos semmi okosat nem találtam.

Ez idő alatt Béla eltűnt a bokrok között, lassan követtem utját. Így lassan haladva már is megtettem a fele utat a gödörig. Kellémétlen érzés vett erőt rajtam, mert Béla még mindég nem mutat- kozott. Meggyorsítottam lépéseimet, s e pillanatban tompa zuhanást hallottam. A tölem balra eső terület cserjéséből gallyropogás..., de senkit sem láttam. Hirtelen ezer gondolat cikázott át agyamban, ki vagy mi ropogtatta a gallyat? Honnan eredt a zuhanás? Miért kékik még a járőrtársam? Futottam a gödörig, Bélát nem találtam. Hangosan kiáltottam a nevét:

-Parancs! Hangzott a válasz a gödörből.-

-Béla, megőrültél?! Kiáltottam le, amikor az, magasra emelte puskáját és ujjongva kiáltotta:

-Nincs semmi baja a puskának!-

A szédület kártyogott, dühömben nem találtam szavakat.

-Mit csináltál Béla?- Tört elő belőlem a szó végül, teljes méreggel.

-A puskámat...-

-Tudom, de most mit csinálunk? Hogy jössz ki? Hiszen az egész gödör feneké süppedős. Erre már is futottam a közeli bokorig, szag- gattam, téptem és ledobtam a letördelt gallyakat a gödörbe. Amikor újból ledobtam egy halom gallyat azt kérdezte tőlem:

-Mit kezdjek a gallyakkal?-

-Nem tudom, de ennél okosabbat sem tudok...-

-Én úgy gondoltam, hogy bevonul és hoz ki kötelet.-

-Hogyan? Hogy vonuljak be? Hogy gondolod? Te nem vonultál be a puskád nélkül és én vonuljak be nélküled? Kötél?... Hiszen van kötél, fűzőzsinor és a láncok... A fűzőzsinort összekötöttem, a lánc- cokat is és felhúztam az övét is. A láncok erősek, a fűzőzsinor kétszeresen. Felhúztam a szerelvényét, csizmáival együtt. Egy cöveket levartam a gödör széléhez, hozzákötöttem a lánc végét, a zsinorra

pedig több helyen fadarabokat erősítettem, hogy ne csusszon, azaz legyen mibe megkapaszkodni. Így előkészítve leengedtem. Pár perc múlva kinn volt Béla a gödörből, mindkettőnk legnagyobb örömére.

Közel fél órát kestünk, ha "kilépünk" esetleg tíz perc lesz hazáig. Hamarosan leértünk a dombról, magunk mögött hagytuk a cserjést.

-De még most sem értem, hogy miért és hogyan kerültél a gödörbe? - kérdeztem Bélát.

-Hogy miért és hogyan kerültem a gödörbe? Azért, mert amikor elindultam puská nélkül, szörnyű szégyenérzet vett erőt rajtam. Éreztem, hogy puská nélkül nem tudok bevonulni. A ikor visszaértem a gödörhöz, úgy éreztem, minden felelőségre-vonást szívesebben elbírok, de a puskám..., azt nem hagyom. Erre gondolkozás nélkül leugrottam.

-Járőr!-

-Hól?

-Ott a faszor mellett!-

A faszor mellett valóban kerékpáros járőr közeledett, akik ebben a pillanatban szálltak le kerékpárjaikról, s meggömbülve tolták azokat a szélhordta homokban.

-Valószínű idegen járőr, mert ebbe az őrzőjáratba tőlünk még nem lett vezényelve kerékpáron járőr. Hiszen mindenütt hogy, domb vagy homok.

-Én sem emlékszem, hogy kerékpáros járőr volt kivezényelve ebbe az őrzőjáratba. De az elüljáró nagyon hasonlít az Öpr. urhoz. Figyelje csak meg a tollforgóját, sokkal dúsabb, mint akármelyikünké. Es amikor fordítja jobbra-balra a fejét.

-Valóban nagy a hasonlat, a jőrtárs pedig hasonlít Horváth próbeső-höz. De nagyon különös, hogy kerékpárral vannak és, hogy itt akarnak ellenőrizni bennünket.

-Mindegy! Majd meglátjuk mi a céljuk.

-Ó! azok...Egy szót sem a puskáról, érted?

-Tiszthelyettes ur alázatosan jelentem...-

-Egyébb?-

-Alázatosan jelentem egyebet nem észleltünk.-

-Az elírt utvonalon jöttek x községtől?

-Igen!-

-A cserjésem keresztül?-

-Igen!-

-Érintették a bányaléket?-

-Igen!-

-Mikor?-

-Kb. 25 perccel előbb!-

-Ott sem észleltek semmi különösét?-

-Semmi különösét nem észleltünk, pedig időztünk is ott, mert a járőrtársam puskája beleesett a gödörbe.

-A gödörbe beleesett a puskája? Hogyan?-

-A forrásnál megcsuszott és, hogy le ne essék a gödörbe egy közelében lévő bozót után kapott s puskája a kezéből kiesett a lecsuszott a gödörbe.

-És hogyan vették ki?-

-Belement érte.-

-Belement? Hogyan ment bele?-

-A fűzősinoron leereszkedett.

-Vagy bele-ugrott, nem?-

-De igen!-

-Ember!-fordult jt-m felé, szándékosan nyomorékká akarta magát tenni? Tudja, hogy mit jelentett volna az? De illet! A gödör nap-nap után állandóan súlyed és Ön beleugrott.

-És Ön-fordult felém, -hogyan engedhette meg, hogy beleugorjék?-

-Alázatosan jelentem, a cigarettatárcáját elvesztette a forrásnál, amit távozásunk után vett észre és engedélyt kért, hogy visszamehessen érte, s amikor visszárt egyedül, akkor...

-Miért ugrott Ön bele a gödörbe?-

-Tiszthelyettes ur alázatosan jelentem, nem bírtam puska nélkül bevonulni!-

-Puska nélkül nem tudott bevonulni? Hogy... hogy?-

-Ugy, hogy amikor visszamentem és megtaláltam a cigarettatárcámat, még egy utolsót pillantottam a mélyben fekvő puskámra, amely ebben a pillanatban mintha azt kiáltotta volna felém: Ne hagyj itt! Megreagtem s ebben a pillanatban úgy gondoltam, hogy az esküm kötelez arra, hogy ne hagyjam el a puskámat! Erre leugrottam!

Az Öpk. ur keményen jt-m szemébe nézett, ajka megmozdult, de nem szólt semmit s elindultunk a község felé.

Az őrsön meglepődve fogadtak a bajtársak és érdeklődésünkre elmondották, hogy két fiu a községből gombát szedett a gödör környékén. Látták, amikor egy csandör beugrott a gödörbe és nyomban meg is halt. Az Öpk ur jt-val kerékpáron azonnal indult a helyszínre!

A következő napon, a közös hosszú asztalnál, oktatás tárgyát képezte az eskü szövege, mely alkalommal az Öpk. ur, példaként állította elénk járőrtársamat.

Egy hét sokruiott el, osztályparancsnoki kihallgatáson kellett megjelennünk, ahol az Osztályparancsnok ur, jóindulatu figyelmeztetés után, egy dicsérő okiratot nyújtott át Béla járőrtársamnak, amire én is büszke voltam.

-o-o-o-

B. 76.

CSAK EGY KÖZBIZTONSÁGI SZERV VAGY UJRA KÖZBIZTONSÁGI SZERVEK ?

Külföldi kapcsolatok.

Az egy közbiztonsági szerv rendszer mellett könnyebb a külföldi közbiztonsági szervekkel való együttműködés is.

Európa és ezen belül Délkelet-Európa jövőbeni elrendeződésénél az az irányzat látszik előtérbe nyomulni, hogy a Dunavölgyében fekvő országok között a politikai, a gazdasági, a kulturális stb. kapcsolat mindinkább bővülni és mélyülni fog. A mind élenkebbé váló politikai és gazdasági együttműködés s az illet mindég megelőző, vagy követő kulturális kapcsolatok kimélyülése, magával hozza, hogy emelkedni fog az országok idegenforgalma. Az idegenforgalom emelkedését pedig mindig pontosan követi-szinte a sarkában jár- a nemzetközi bűnözési esetek számának növekedése. Nem elvőtte, hanem nap mint nap előforduló eset lesz az, hogy a külföldi bűnügyi és államrendészeti szervekkel együtt kell működni.

Tudjuk, hogy a nemzetközi bűnözési esetek majdnem sohasem korlátozódnak városi vagy vidéki területre. Két közbiztonsági szerv rendszer esetén tehát mind a két szervnek be kell kapcsolódnia a megoldásba, ami egy nemzetközi esetben azt jelenti, hogy mindig legkevesebb három érdekelt fél dolgozik együtt. Első ránözésre is nyilvánvaló, hogy milyen sok nehézséget okoz ez és mennyivel egyszerűbb, ha csak egy közbiztonsági szerv van. Ennek ugyanis módjában van központi hatáskörrel a lehető leggyorsabban mozgásba hozni -adott esetben- az érintett hazai alakulatokat, legyenek azok akár városba, akár vidékre telepítve.

Ha felismertük, hogy a nemzetközi bűnözés ilyen lendületbe fog jönni a várható új nemzetközi helyzet hatásaként, akkor kellőképpen fel is kell készülnünk ennek a lendületnek a lefékezésére s az új helyzet ada új feladatok megoldására. Fel kell készülnünk, hogy nemzetközi viszonylatban hasznos partnernek bizonyuljunk a külföldi közbiztonsági szerveknek. De fel kell készülnünk azért is,

mert egy jól működő közbiztonsági szervnek hamarosan hirtelenségig híre lesz a nemzetközi bűnözők világában s már ez a hír távol tartja tőlünk ezt a veszedelmes bandát.

E felkészültségünknek az alapját megadjuk az e g y közbiztonsági szerv rendszerének bevezetésével, a további pedig a szervezés, a kiképzés és a testületi szellem dolga.

Végül nem lebecsülendő előny, hogy az e g y, de nagy közbiztonsági szervnek külföldi viszonylatban, nemzetközi konferenciákon, ankétokon nagyobb súlya van, mint ugyanazon országból képviselt két kicsinek. Javaslatait, kezdőmányzásait inkább tekintetbe vesszük s hamarabb jut vezető szerephez is.

Egyébb indokok.

Felhozhatnák és részletesen tárgyalhatnák még több ilyen indokot, amely az e g y közbiztonsági szerv rendszere mellett szól, de megelőzsem most már ezeket csupán a felsorolásával. Nem mintha nem lennének elég fontosak, de úgy vélem, hogy az eddigi részletesen ismertetett érvek elég támpontot adnak a kérdés eldöntéséhez. Tehát ilyen indokok:

1./ Könnyebb és tökéletesebb az együttműködés az állam többi igazgatási ágával.

2./ Egy testületen belül sokkal több és jobb szociális, családvédelmi és jóléti intézmény létesíthető, mint kettőben.

3./ Nemcsak a külföldön, hanem az országon belül is nagyobb egy testületnek a tekintélye.

Együttműködés.

Az eddig ismertetett, illetve felsorolt indokok mind pozitív indokai az e g y közbiztonsági szerv rendszerének. Mielőtt befejezném fejtegetéseimet a sok pozitív indok mellé még egy negatívot is ide illesztetek, hogy erről az oldalról is megvilágítsam egy kissé a kérdést.

Ez a negatív indok, hogy az e g y közbiztonsági szerv felállítása esetén elmarad a két közbiztonsági szerv, nevezetesen a csendőrség és rendőrség együttműködésének szükségessége. Ha ugyanis két közbiztonsági szerv működik, az együttműködés szükségessége vitathatatlanul fenáll.

A múltban a közbiztonsági szervek egymástól függetlenül nem tudták megoldani az összes közbiztonsági feladatokat. A jövőben biztosan állíthatjuk még kevésbé tudnánk. A múltban azonban ez a megkívánt eredményes együttműködés nem volt meg. Hogy pontosan az igazság mellett maradjak, talán úgy fogalmazhatnám meg ezt a tételt helyesebben: Annyi hiányosság és hiba mutatkozott ezen a téren, hogy az már a szolgálat ellátásának erősen a kárára és hátrányára volt. Ez a tény pedig súlyosan esik latba.

Nem tartanám helyesnek és ildomosnak sem, hogy most különböző eseteknek az előrincgálásával és kitergetésével bizonyítgassam és végül kimutassam, hogy melyik testület volt e téren a hibás, vagy a hibásabb. Az én meggyőződésem szerint egyik sem-hanem a rendszer, a két közbiztonsági szerv fenntartásának a rendszere. Örök tapasztalat, hogy az olyan munka, amit együttműködéssel kell végezni, még akkor sem tökéletes, ha ez az együttműködés a legteljesebb harmoniával történik. De hogy legyen ott harmonikus összedolgozás, ahol nincsnek még megközelítőleg sem azok a feltételek, amelyek két önálló, egymástól független közbiztonsági szerv eredményes együttműködéséhez elengedhetetlenül szükségesek.

Különböző volt a jellegük: az egyik katonai, a másik polgári alapokon szervezett, különböző volt a tisztikarok szakképzettsége: egyiké a honvédtiszt, a másiké a közpiskolai, illetve az egyetemi előképzettségre épült, különböző volt a legénységi állományuk kiképzése, képzettsége, hatáskör- és jogköre, más mindkét testület tagjainak a jogi helyzete, mások az előképzési és rangviszonyok,

élesen különböző mindkét testület viszonya egyéb állam szervekhez, azok vezetőihez, stb. stb. és sok egyéb más aprotb különbség is, ami mind, mind az eredményes együttműködést gátolta.

Mindezelhez vegyük még hozzá azokat az emberi gyengeségből fakadó érzéseket, amelyek a különböző testületek között, hol kisebb, hol nagyobb mértékben jelentkező féltékenységet, sértődöttségeket, amelyek hol itt, hol ott, de majánem mindig felütötték a fejüket a két felső vezetés legjobbakaratu törekvése dacára is.

Nem lehet tehát csodálni és mégkevésbé hibáztatni akár az egyik, akár a másik testületet, hogy az együttműködés terén hibák voltak.

A hibák eredője a rendszerben volt. Ha visszatérünk a régi rendszerre, semmi reményünk sem lehet arra, hogy a jövőben e téren jobb lenne a helyzet.

Összesítés.

Az elől feltett kérdésre - "Csak egy közbiztonsági szerv, vagy újra közbiztonsági szervek?" - a fentiek ismeretében most már nyugodt lelkiismerettel válaszolhatunk és leszögezhetjük, hogy az a jó és helyes megoldás, ha az ország felszabadulása után a közbiztonság megteremtését és fenntartását csak e g y közbiztonsági szervekre bizzuk.

-o-o-o-

(folytatjuk)

D.L. Örgy.

A "POLYGRAPH" A NYOMOZÁS SZOLGÁLATÁBAN.

Bármiféle munkával keressük is ma kenyerünket, azért soha nem árt, ha felelevenítjük, sőt tovább fejlesztjük szaktudásunkat. Lehetőségeink csekélyek ahhoz, hogy közlebről betekinthesünk modern közbiztonsági intézmények borszokánykonyháiba, de az élet azért néha előnk vet egy-egy "szalmorzsát", amely mellett érdemes kissé elidőzni. S miután a közelmúltban szencsés lehettem nem is morzsát, de jó karéj kenyeret találni, most feltálalom valamennyiünk javára.

Jóformán időtlen idők óta törekednek arra a nyomozást végző közegek, hogy belelássanak a gyanúsítottak veséjébe és megláthassák, mikor mondanak igazat s mikor hazudnak. Különös fontossága annak akkor van, mikor sem tárgyi, sem személyi bizonyítékok nem állnak rendelkezésre. Vajjon a gyanúsított követte-e el a bűncselekményt, avagy sem? Vajjon a kettő, vagy több gyanúsított közül ki a bűnös? Ilyen és hasonló, súlyos kérdések merednek a nyomozó közegek elé, próbára téve ügyességét, leleményességét, szaktudását s nem utolsósorban lelkiismeretét. Bűnös a gyanúsított, vagy ártatlan?

A régi idők hindu nyomozója honfitársainak a babonába vetett hitét próbálta saját javára fordítani. Bekormozta a szent számar farkát, s bekötötte egy kamrába. Előhívta a gyanúsítottat s megmondta neki, menjen be a kamrába s fogja meg a számar farkát. A szent állat, ha bűnös kéz érinti, ordítani fog, ha ártatlan, nem ad majd hangot. A szent állat természetfölötti erejében hívő hindu, ha ártatlan volt, meg merte fogni a számar farkát s kormos kézzel jött ki a kamrából. Ha a keze tiszta maradt, nyilván bűnös volt.

A mai nyomozó rizsport rágatót a gyanúsítottal, majd ki-köpötte. Ha a rizspor aránylag száraz maradt, a gyanúsítottat bűnösnek nyilvánította, mert a büntudat okozta belső izgalom hatására a nyálkiszárogatok beszűkítették működésüket.

Az utóbbi idők pszichológusai és fizioológusai tudományos kutatásaikkal kétségtelenül és nagymértékben elősegítették a nyomozó munkáját a hazugság, a félrevezetés leleplezését illetően. Felhívták a figyelmet arra, hogy ha valaki hazudik, akkor bizonyos fizioológiai rendellenesség keletkezik a szervezetében annak ellenére, hogy külsőleg ez alig, vagy egyáltalán nem vehető észre. Kísérleteik

során megfigyelték, hogy a hazugság elváltozást okoz a vérnyomásban, a szívverés és lélegzetvétel ütemében, valamint az izzadságpórusok működésében. Ezen megállapítások alapján szerkesztette meg Leonard Keeler amerikai orvos "Polygraph"/:ejtsd:paligráf:/, vagy "lie-detector" /:Hazugság-nyomozó:/ néven ismert gépét, melyet az Egyesült Államok és Anglia nyomozó hatóságai sikerrel és igen jó eredménnyel alkalmaznak.

A gépet elektronos áram működteti és korántsem néz ki holmi félelmetes eszköznek. Egyszerű fémdoboz, tetején kapcsolók, mérőműszerek /:hasonlók a voltmérőkhöz, vagy az autók sebességmérőihöz:/ és három vékony fém kar, amelyek mint tolltollak szerepelnek a regisztrálják a gép egyik végére szerelt forgó papirhengere /:melyről a papír egyenletesen és lassan gördül le:/ a vérnyomást, szívverés-lélegzetvétel ütemét és az izzadságpórusok működését. A gép másik végéről három vezeték indul ki. Az egyik egy egyszerű és közismert orvosi vérnyomásmérőben végződik, a másik egy kb. fél méter hosszú, hullámos falu gumicsőben /:hasonló, de vékonyabb, mint a vasuti kocsi között alkalmazott gövvezeték:/, a harmadik egy rádió fülhallgatóhoz hasonló szerkezetben, ahol a mikrofonokat kis, kereszt és vastag, üvegszerű anyagból készített korongok /:elektródok:/ helyettesítik. A vérnyomás-mérő természetesen a vérnyomást méri s annak emelkedését-süllyedését az egyik, előbb említett fém-kar útján a papirhengere rajzolja. A hullámosfalú gumicső, melyet a próba alá vont személy mellére kapcsolnak, mint egy övet, /:a kiskabátot le kell vetni, inget nem:/, a lélegzetvétel és szívverés ütemét együttesen veti a papírra, a másik fém-kar segítségével. A harmadik műszer pedig, miután a korongok belső felületeit valamilyen kenőszzerű anyaggal vékonyan bekenték, ráerősítik az egyik kézre /:nem arra, amelyiken a vérnyomásmérő van:/ úgy, hogy az egyik korong a tenyérre, a másik a kézfejre simul. Ez a műszer a harmadik fém-kar útján az izzadságpórusok működését regisztrálja. A gép működése egyáltalán nem okoz fájdalmat s utóhatása sincs.

Kétségtelen, a gép rendkívül ügyesen és egyszerűen van meg szerkesztve. Működtetése nem kiván különleges képzettséget. Már ami a technikai működtetést illeti. Annál nehezebb a dolga annak, aki a felteendő kérdéseket összeállítja, a vizsgálatot levezeti. Az első lépés a vizsgálat alá vonandó megkérdezése, hogy hajlandók-e magukat a "Polygraph"-al való vizsgálatnak alávetni. Az ártatlan egyén ennek a felhívásnak örömmel tesz eleget, nincs mitől tartania. A bűnös, ha elutasítja a kérelmet, megerősíti az ellene felmerült gyanús bejegyzik abban a reményben, hogy majd kijátssza a gépet. Mielőtt a vizsgálat ténylegesen megkezdődne, a nyomozás vezetője felhívja a gyanúsítottat, hogy ha szükséges, úgy most még idejében megváltoztathatja, kiegészítheti, helyesbítheti eddig tett kijelentéseit, vallomását. Majd közli vele a készülék lényegét s az egész vizsgálat lefolyását. A felteendő kérdések úgy vannak megszóvegezve, hogy az azokra adandó felelet egyszerű igen, vagy nem-mel legyen megválaszolható. Minden más felelet kerülendő s csak a gép működésének beszüntetése után megengedett. Majd megkezdődik a vizsgálat, amely rendszerint több szakaszból áll, a szakaszok között pár perces időközökkel. A vizsgálandót kényelmes karosszékre ültetik, ráerősítik a vérnyomás-mérőt, a gumicsövet s az izzadságmérő elektródokat. Az első percben nem tesznek fel kérdést, a gép működik és papírra rajzolja az említett szervek normális működésének ábráját. Majd a perc leteltével a vezető kéri a vizsgálat alá vontat, hogy gondolatban válasszon egy számot, mondjuk 1 és 5 között, de ne mondja meg, hanem minden kérdésre nem-mel válaszoljon. Ennek a próbának az a célja, hogy papírra vesse a szervek működését akkor, amikor már kérdések-feleletek hangzanak el és összehasonlítással szolgáljon

a következő szakaszokban nyercendő ábrákhoz, másrészt, hogy miként reagálnak a szervek, amidőn az illető hazudik. A gép kezelője az esetek túlnyomó többségében az ábrákból megállapítani tudja, melyik volt az a szám, amelyet az illető gondolatban kiválasztott. Ez a tény természetesen mély hatást vált ki, látva, hogy a gép tényleg kimutatni tudja a hazugságot.

A következő vizsgálati szakaszok aztán a nyomozás tárgyának problémáival foglalkoznak. Gondosan összeállított, megszámozott kérdéseket tesznek fel a bűntényre vonatkozólag, melyeket kevernek olyan kérdésekkel, melyekre a felelet nyilvánvaló és tudott ugy a kérdező, mint a feleletet adó részéről. Pl. 1./Kiss Péternek hívják Önt? 2./1919. szeptember 19-én született Ön? 3./Tudja, ki ölte meg Nagy Jánost? 4./Szokott Ön dohányozni? 5./Cipőt visel Ön? 6./Ön látta agyon Nagy Jánost? 7./Isaszegen lakik Ön? 8./Van gyűrű az Ön ujján? 9./Hazudott-e a most feltett kérdésekre? stb. stb.

Természetesen a vizsgálat különböző szakaszaiban a kérdések tetszős szerint csoportosíthatók és ismételhetők aszerint, ahogyan a körülmények és az egyes szakaszokban papírra vetett ábrák alakulása megkívánja. Az egyes kérdések s az erre adott feleletek között a gép kezelője -aki rendszerint a kérdéseket is felteszi- pár másodpercet vár s ezalatt a lassan tovamozgó papírra feljegyzí tintával az elhangzott kérdés számát. A vizsgálat végén az ábrákból az ere mény azonnal kiértékelhető s megállapítható, hazudott-e s mely kérdésekre a vizsgálat alá vont.

Sajnos, nem minden esetben kerülhet sor a "Polygraph" igénybevételére. Notorius hazudozók, idült iszákosok és kábítószér élvezők, gyengeelműek, szívbetegék, egyébér szervi bajban szenvedők és az intelligencia alacsony fokán állók nem vonhatók eredménnyel ezen vizsgálat alá.

Miután a "Polygraph"-al történő vizsgálat eredménye a vizsgálat alá vont egyén belső, érzelmi visszahatását mutatja ki inger hatására /:a kérdés ingerli arra, hogy hazugsággal vagy igazsággal feleljen-e/, minden esetben elengedhetetlenül szükséges megfelelő előfeltételek megteremtése. Így pl. a szoba, ahol a vizsgálat történik, megfelelő kell legyen, kellemes, távol minden zajtól és bérmitől, ami a vizsgálatot megzavarhatná. Nem szabad olyan tárgynak lenni a szobában, ami a figyelmet elvonná. Természetesen a vizsgálat alatt nem tartozkodhat más a szobában, mint a vizsgálat alá vont s a gép kezelője, valamint legfeljebb még egy hivatali közeg /:nyomozó, rendőr/. A vizsgálat befejeztéig a szobába senki be nem nyithat. Nélkü-lözhetetlen követelmény, hogy a vizsgálat alá vont frissen és pi-henten vesse alá magát a vizsgálatnak.

Erdemes megemlíteni, hogy a szakértők szerint a vizsgálat megismétlése ugyanazon személyen -akár huzamosabb idő után is- rendszerint igen gyenge eredménnyel végződik.

Az Egyesült Államok egyik tagállamában 14 év alatt több, mint 4.000 embert vetettek "Polygraph" vizsgálat alá különböző bűncselekményekkel kapcsolatban. Ezek közül több, mint 1.700-ról a "Polygraph" kimutatta, hogy tudomásuk vagy közük volt a bűncselekményhez, 2.179 embert pedig tisztázott a gyanu alól. Az 1.700 bűnösnek kimutatott egyén közül 873 beismerő vallomást tett, habár a vizsgálat előtt tagadta bűnösségét, 234 esetben a gép által rajzolt ábrákból /:grafikon:/ nem lehetett határozott eredményt kiemelni.

Természetesen a "Polygraph" vizsgálat sem csálthatatlan. Viszont, ha arra gondolunk, hogy igen sok esetben a tárgyi, de főként a személyi bizonyítékok /:stanuvallomások:/ mennyire kétesértékűek, sőt félrevezetőek, alismernünk kell a "Polygraph" jelentőségét és használhatóságát.

A TÁBORNOKI SZEMLE !

Mindig nagy lőtás-futás volt olyankor az őrökön, amikor jött a parancs, hogy "Vigyázat", mert a Felügyelő, avagy helyettese az illetékes osztály területére érkezik szemlére.

Nem kell részletes kommentár ahhoz, hogy mi történt ezután a szóbajöhető őrökön.

Jött a szak ptk. Feltette a szemüvegét és az öpk-val lejárták az őr minden zögét-zugát. Ilyen előkészítő szemlében nagy jártasságra tettek szert a szak ptk.-ok. Már 5-6 méter távolságról meglátták, ha a bőröndös ablakán légyiszok volt. Vagy pedig, ha a kut kávájából egy szegfej egy-kettő miliméterrel kintebb állt. Hiába noi Nagy volt a tapasztalat!

Amikor pedig eltávozott, figyelmeztette az öpk-ot, hogy ha mégis hiba lesz, így meg úgy lesz.

Nosza az öpk-ok igyekeztek mindent elkövetni, hogy hiba ne legyen.

Az öregebb bajtársaktól hallottuk, hogy volt olyan tulbuzgó öpk. -természetesen a régi időben-, hogy nemcsak a vaskerítést és egyéb vasféléket, de még a sertősek körmeit is kilakkoztatta valódi kard-lakkal. Úgy mondták, hogy rá is fizetett erre, mert a Tábornok ur oly korán érkezett, hogy a lakknak nem volt ideje megszáradni -noha éppen kánikulla volt- és fehér keztyűje a lapukilincs-től lakkos lett. Nekem is volt egy öpk-om. Ő azonban nem a lakkozásban volt nagy, de a sepregetésben aztán óriás.

Egy ilyen szemle vörás alkalmával, amikor már mindent össze-sepregettünk, eszébe jutott, hogy a háztető szemetes, de főként mohás. Létra... és már fent is valánk a háztetőn s a szomszédok nagy csodálkozása közepette lesepertük és mohátlanítottuk a háztetőt.

De ekkor hiába vártunk! Elmúlt a veszély és tovább folyt az őrsi élet.

Végre aztán sok-sok készülődés után szerencsém volt egy annyira várt felügyelői szemlén is átesnem.

Ez aztán valóban meglepő volt. Akkor éppen egy vegyes őr megerősítésre voltam vezényelve. Tehát felügyelői szemle veszély állott fent. Szinte meglepett, hogy az öpk. -Kérész thts- a lovas ember ősi nyugalomával megáldva, nem csináltatott velünk semmi rendkívülit. Csak arra hívta fel a figyelmünket, hogy tartsuk meg a rendes hétköznapi rendet és Kész. Mondván, hogy a Felügyelő ur is csak ember és nem esz meg bennünket. Ha pedig jön, nem szabad begyulladni.

Egyik esős délutánon, amikor a foglalkozási időnek is vége lett, a kirilakók várták az eső megszűnését. De bizony az eszt, de irgalmatlanul, amikor is a kirilakók egyike szorakozásul kártyázást ajánlott. Nosza megalakult a parti és Kérész öpk. foglalta el a főhelyet a közös nagy asztalnál, háttal az ajtónak.

De meguntuk azt a 66-os fűle játékot és átcsaptunk 21-esre filléres alapon.

Folyik a játékok. Közben már bealkonyodott, de az eső még mindig zuogott. Így a kirilakók a játékban való további részvételtre voltak kárhoztatva.

Közben az öpk-ra került a lapvétel. Kért kettőt s majd rá egy harmadikat. Ezt a harmadikat aztán ki kell "guberázni", hogy huszonegy legyen, vagy legalább is azt megközelítse.

Ez a "guberázás" abból áll, hogy a harmadik lapot a két régi lap között ünnepies lassúsággal kell kicsusztatni ilyesféle varázsige hangoztatása mellett: "Dugd ki szarvacskádát, csiga-biga gyere ki" stb.

Amikor Kérész vőzött ilyen műveletet, a leghalálósabb csendnek kellett lenni, mert ezt követelte a rend és az öpk. iránti tisztelet.

Közben kopogtatnak az ajtón. Egyikünk szabad-ot mond. Figyel-
münk ugyanis a "guberezáson" volt. Kinyílt az ajtó és ott állt egy
valóságos Tábornok ur s mögötte a parancsörtsíztje.

Mi, akik ezt észrevettük, önkénytelenül "Vigyázz"-ba kaptuk
magunkat, de a meglepetéstől elfeledtettük azt kiáltani.

Amikor a "Vigyázz"-ba állással egy kis zajt csaptunk, az öpk.
a fogai között olyasmit dörmögött, hogy "nem tudnak csendben marad-
ni!"

Közben a Tábornok ur mögött a parancsörtsíztje egyezményes
jelek útján biztatott, hogy kiáltunk már "Vigyázz"-t. Mi még erre is
képtelenek voltunk.

Látván a Tábornok ur ezen rendkívüli helyzetet megszólalt:

"X. Y. tábornok vagyok a Felügyelőségétől!"
Kérész nagyon megijedhetett, mert kiejtette a kártyalapokat
kezeiből és oly hirtelen pattant fel, hogy az asztalt majdnem feldön-
tötte. A fejéhez kapott és elcsukló hangon csak ennyit tudott mon-
dani: "Tábornok ur! Te jó Isten!"

Ez a zavar csak egy pillanatig tartott, mert nyomban jelent-
kezett, mint öpk. Jelentette azt is, hogy oktatási időn kívül a til-
tott szerencsejátékok felismerését oktatja. De az eldobott lapok
mellett pénzt is látott a Tábornok ur s megkérdezte, hogy miért
szükséges ehhez pénz is?

Kérész erre nyugalommal jelentette, hogy oly nehéz felfogá-
suek a beosztottjai, hogy pénz nélkül nem értik meg ez oktatást.

A Tábornok ur elmosolyodott, de elfogadta a jelentést. És mert
a szemlén egyébként minden jól ment, kiváló eredménnyel végződött
ez az igazán "megleplező" szemle.

-o-o-o-

Cs. 59.

A TÖLTÖTT PAPRIKA.

Szervezés szerűen minden örsnek volt egy parancsnoka, volt
közgazdálkodása és így természetesen volt egy örsfőzője is.

Az örs pk.-a felolós volt az örskörlete közbiztonságért, az
örsfőzőnő közvetve uralkodott az örs közgazdálkodásán.

Volt szigorú öpk., volt jószágos,

Az örsfőzőnő többnyire anyáskodó, de csak a kiválasztottak-
kal. Egyébként elfogulatlan mindenkiel szemben.

Volt idősebb öpk., volt fiatalabb.

Az örsfőzőnő legtöbbike tul az Operencián, akarom mondani
tul a legszebb koron, illetve 50 és a halál között.

Özvegy öpk a legirihább volt. Az örsfőzőnő már így született,
éppen úgy, mint a cigánybandában a brácsás, vagy a kontrás. Ők is öt-
venen tul jöttek a világra. No, vajjon ki ember fia látott fiatal
brácsást, vagy kontrást?

Hogy aztán hogyan gondoskodtak a földi jókról, azt meghatá-
rozta ama ténykörülmeny, ki, hol és mennyi évet töltött el boldogult
virágkorában.

A legjobbak voltak a hosszabb időt Hymen rózsaláncai között
eltöltöttek, akiknek önálló háztartásuk volt, mert ezek bár rántott
péva-nyelvet nem készítettek, meg bibic tojásos pástétot sem, de
rendes, igen izletes töltött káposztát, meg tejfeles babot füstölt
oldalassal olyat főztek, hogy Gulyás prbcső az ilyen ebéd után csak
szóttlanul üldögélt az ágya melletti széken, szinte maga-tehetetle-
nül és csak a szemét tudta kissé forgatni. Megmozdulni pillanatnyá-
lag szinte képtelen volt.

Az ilyen örsfőzőnők takarókosak is voltak és ami a legfon-
tosabb, beosztással kezelték a közgazdálkodás vagyónát. Ezek azután
nem egy félévre, tölre mentek el örsfőzőnőnek, hanem éveken, sőt ha
Isten is úgy akarta, hát évtizeden át szolgálták az örsöket.

-Szakácsné, holnap talán székelygulyást főzzön. Van káposzta
is, tejfel is, húst meg veszünk.-
./.

-Rendben van Örmester Ur. De hust nem vészünk, mert a héten már kétszer volt és holnap darús metélt lesz.-
Nem volt appelláta.

Az örsfőzőnök gyöngye mégis csak Kata Asszony volt, az örs szakácsnéja. Volt ezen az örsön minden földi jó, baromfi csipogó, meg hápogó és rőfögő is bőven. Összel a kamra teli télirevalóval. Nem hiányzott itt a töltött paprikának való sem. Ott állt vagy 3 ötliteres üveg.

Titkon a kg. vezető töltött paprikát szeretett volna főzetni, mert ez a kedvence volt, de nem lehetett, mert a héten már volt és ahhoz is hus kellett volna.

Kata Asszony örsre való nőszemély volt. Koráról már említést is tenni. Minden kiváltsága mellett olyan katonás is volt, úgy rendelkezett a csirkék, malacok, kacskák között, hogy azzal a fellepéssel azután három cigány karavánt is rendben tartott volna, csak úgy a szemével. A tekintetével.

Beszéltek is róla, hogy néhai Gödrös Jánosné korában, a jó Gödrös János, akit télen a kidőlő fa nyomott meg, nagy darab ember volt, erős, szorgalmas, józan és mégis, ha otthon volt, Kata Asszony közelében és azt még a szomszédok tarka kutyája sem láthatta, a plébános urtól örökölt kemény kalapban az ágy alatt sétált, mert olyan kicsi volt Kata Asszony tekintete alatt.

Mert hát Kata Asszonymak igen nagy természete volt, s még hozzá kiváló nyelvteljesége. -o-

Veszedelemesen közeledett a front az örs állomáshoz, ahol Kata Asszony tartott rendet az örs gazdálkodása felett. Amit menteni lehetett az örs időben biztosabbnak látszó területre szállított. De ki győzte volna mindazt elszállítani, amit Kata Asszony télire tárolt.

-A faluban egy kis szobában meghuzom magamat míg ez a bitang csűrhe átvonul. Oda vigyük azt, amit szállítani nem lehet, -szokta volt mondani.

-Egy részét meg szétoztjuk a rendes emberek között megörzésre és, ha megint visszajönnek, meg lesz mindenünk. -
Igy is történt.

-Szakácsné, de a tölteni való paprikát ne adjuk sehova. Azt megesszük addig, -adta ki a rendelkezést Galambos örm., a gazd. vezető. Ma mindjárt azt főzzön, de sokat és azt akkor melegíthetjük fel, ha arra szükség lesz.

Meg is főzött Kata Asszony egy egész üveggel. Minnek most sporolni. Legyenek öröben a fiaim, gondolta.

Már az örskörlet határain védték a Hasát a honvédek, de az örs tagjai is ott voltak. Ilyen szür-zavarban fokozottan kell a rendre ügyelni.

Kata Asszony tudta hova mentek az örsbeliek és azt is, hogy délre otthon lesznek. Igy monda indulás előtt Galambos örm.

Régen megfőtt már a töltött paprika, már ki is hült, újból melegítve lett. Csak nem jöttök, akik részére az készült. Már szür-külni kezdett.

-Nem vittok magukkal elég szalonnát sem, de a kenyér is elfogyhatott. Bizton éheznek már. -Igy dohogott Kata Asszony magában és felváltva, hol az örs elárvult konyháján, hol a bizonyos kis szobában tűnődött.

-A töltött paprikát pedig mégis a fiuk eszik meg, ha apró cigánygyerek potyog is...-

-Hamar egy kosarat. -

Bele-helyezi a fazekat, kenyérot, egyéb szükséges holmit, máris indul de csak úgy gyalogosan.

Éjfél felé jár az idő, mikor Y. község első házaihoz érkezik. Ott az örség megállítja.

-Keressm a Z-i örs csendőreit, feleli Kata Asszony, vezessen kérem azokhoz.

Kissé nehéz lesz rátalálni az örs tagjaira. De az utcán s sőtben hamarosan hallja ám Kata Asszony a kimért lépéseket és mintha a hosszú csendőr szurony is villogna.

-Örmester ur én vagyok.-

Hát nem Galambos örm. volt, hanem Hajas cső. jöre, de a Z-1 örsről.

-Szakácsné, maga hogyan kerül ide? Mit keres itt?-

-Hol van Galambos örm ur? Mert ő töltött paprikát rendelt ebédre, meg azt mondta, hogy délre hazajönnék és nem jöttem. Tudtam, hogy hol vannak és azt is, hogy az élelem fogytán van, hát egy fazékban elhoztam a töltött paprikát. Hát csak nem éhezhetnek?-

Nagy volt az öröm, mert bizony gyéren akadt táska élelem. No meg aztán olyan töltött paprikát, mint Kata Asszony, keveseh tudtak főzni.

Az örs tagjai a falu utolsó házai egyikébe voltak. Mellettük állott a páncélelhárító gépágyus üteg.

Éjjel felé csend honolt a tűzvonalban is.

A kiváló töltött paprikából vala i a tűzreklnek is jutott. Egyhangú volt a megállapítás, ilyen töltött paprikát még nem ettek.

Kata Asszony hizott a büszkeségtől, mert bizony az egész fazék töltött paprikából csak a fazék maradt meg.

Galambos örm. külön is megköszönte Kata Asszony fáradozását és külön megdicsérte, milyen kiváló volt a töltött paprika.

-No most egy kicsit pihenje ki magát Szakácsné és mielőtt pirkadni kezd, indulnia kell, mert akkor kezdődik megint a tánc.

-Jé, jó, majd kipihenem magam és indulok. Rám ne legyen gondja az Örmester urnak. Eltalálok én megint haza.-

Alig fél órát pihonhetett Kata Asszony, amint újból hallatszott már az ellenséges harcokcsik ismeretes dübörgő-csikorgó zörgeése. Megindultak. Látni még alig lehetett.

A páncélelhárító gépágyus üteg munkába kezdett. Hol itt, hol ott állt le végleg egy-egy harcokcsi kilöve, tehetetlenségre ítéelve, megsemmisülve.

A gépágyusok a löszerpótlásban tevékenyen részt vett Kata Asszony, csak úgy önkéntesen, a maga kedvtelésére.

-Csak pörköljenek oda. Majd adok én nekik töltött paprikát. Abból ugyan nem esznek.-

-o-

A páncélos támadás csirájában megsemmisült.

Megint csend. Hogy meddig? Ki tudná megmondani.

-No ezeket elintéztük. Most megyek haza, mert mire hazaérek, már ebédhez kell készülni.-

-Tejfőles babot füstölt oldalassal, vagy székely káposztát főztek mára Örmester ur? De azután pontosan haza jöjjenek, mert ha nem, megint elhozom.-

-o-

Ki tudja főzött-e Kata Asszony és mit, és még nagyobb kérdés, ki ette azt meg?

-o-o-o-

AHOGYAN MI LÁTJUK!

Legfontosabb eseménye az eltelt hónap diplomáciai csatájának, hogy a nyugati erőfeszítést a négy külügyminiszter összejövetelére, -siker koronázta és valószínűnek látszik ezidőszertint, hogy az január 25-én, Berlin nyugati szektorában, a Szövetséges Ellenőrző Bizottság épületében kezdetét veszi, a konferencia tárgya: Németország egységesítése és az osztrák államszerződés megkötése. Ez a tanácskozás lesz -remélhetőleg- az utolsó probaköve annak, hogy az orosz komoly béke szándékának az említett ügyekben tanúsított magatartásával tanujelét adja.

A mi megítélésünk szerint nem sok remény van a megegyezésre. A konferencia eredeti időpontjának orosz kívánságra január 4-ről való kitőlása, Molotov időközbeni hirtelen jött betegsége, a Pravda vezércikkkel, legalább is erre mutatnak. Ha ugyan -de ezt még feltételezni sem merészeljük- az előbb említettek révén nyert időre azért volt szüksége a Szovjetnek, hogy eddigi terveitől eltérően, más alapokra és általa is aláírt szerződésben foglalt elvek betartása útján komoly béketervet dolgozzon ki. Majd meglátjuk ezt rövidesen.

Ha eredménytelenül végződik e tanácskozás, akkor is konkrét bizonyítékokat szolgáltat a szabad világ még' mindég kételkedő vezetőinek, hogy az orosznak sohasem volt és most sincs komoly szándéka a világ-béke megteremtésére. Nem illik ez be az ő menetrendjükbé, mert akkor a Szovjet jelenlegi vezetőinek megelégednie kellene azzal, hogy életükben csak a saját népüket, az orosz sanyargathatják továbbra is s tarthatják az embert megszegyenítő állati sorsban.

Dulles külügyminiszter nyilatkozata elhangzott, melyszerint 1949. év óta ez az első külügyminiszteri konferencia, melyet létrehozni sikerült. Ha azonban a Szovjet régi módján e konferencia eredményességét is meghiúsítja, az U.S.A. a béke érdekében szükséges további határozott lépéseket ez esetben is megteszi.

-o-o-o-

KÖZLEMÉNYEK, HIRKEL, SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Karácsonyi akciónkról a végleges elszámolást ezidőszent még közzétenni nem tudjuk, mert időközben olyan adományok elküldéséről kaptunk értesítést, melyek a címzettekhez ezideig be nem érkeztek. De ettől eltekintve egyes csoportjaink külön kérésünkre sem köztölték még a közvetlen összekötött fogólyozásokat.

Ismétlten kérjük tehát ennek mielőbbi pótlását, mert a következő B.L. számában -igeretünkhez híven- a végleges elszámolást feltétlen nyilvánosságra hozni óhajtjuk.

Tényként már most megállapíthatjuk, hogy ez a karácsonyi akciónk kiváló eredménye azt bizonyítja, hogy áldozatkészen dobbantak össze a csendör-szivek a nagy családjukhoz tartozók megsegítésére.

-o-

Központi Vezetőnk-höz igen sok jókívánságot tartalmazó levél és lap érkezett az ünnepek alkalmából. Mindegyikre személyesen óhajtt válaszolni, de rendkívüli elfoglaltságára való tekintettel egy kis türelmet kér.

-o-

Helyesbítés. A 10/1953 sz. levelünkben a 31. sz. cső jelvényt az ideérkezett közlés alapján érvénytelennek nyilvánítottuk. Utólag megállapítást nyert, hogy ez egyik Bajtársunk tulajdonában van s így tehát érvényes. De érvénytelen a 30. sz. jelvényünk, mert azt az igénylő mind a mai napig nem kapta meg, pótlása iránt intézkedés történt.

-o-

Házasságkötés. Ifj. Pintér Aladár bajtársunk házasságot kötött Pók Leila urleánnyal, dr. Pók Zoltán fogorvos leányával. Minden jó kívánunk az új párnak, kísérje frigyüket egész életük tartama alatt Isten bőséges áldása. Az öröm-szüelőnk: is őszintén gratulálunk.

-o-

Születések: Molnár István bajtársunk feleségének 1953. november 1-én Elvira-Mária nevet nyert. Nyiri Gabor bajtársunk feleségének november 28-án Olga-Juliana és Tarnó Gyula bajtársunk feleségének december 18-án Gyöngy-Gyula nevet nyert leányai, illetve fiu gyermekük született. Örömmel és szeretettel üdvözljük az új csendör csemetét a mi nagy családuknban, adjon a jó Isten ugy nekik, mint Szüleiknek továbbra is jó egészséget. A kicsinyeket lélekben neveljük magyarnak és így hozzájuk óvat vissza Hazánkba.

-o-

Délkeleteurópa népének rovására az ugynevezett "Három nagy" lelkiismeretlen játékokat üzött a váltai értekezleten. Ez tűnik ki Churchill angol miniszterelnök Háborus Emlékiratainak a közelmúltban megjelent utolsó kötetében vázolt néhány eseményből:

"Egyik napon Stalin-al kettesben szorakoztunk. Egyeztünk ki a Balkánon -mondja Churchill Stalin-nak- úgy, hogy Ön (Stalin) Romániában 90%-os előjogokat kapna, mi angolok pedig ugyanannyi befolyást nyernénk Görögországban s mindegyikünk 50-50%-t Jugoszláviában. Churchill ezeket felírta egy kéznél levő papírlapra, melyet Stalin aláírt. Féltem -írja tovább Churchill-, hogy mások ezt cinizmusnak vehetik, ezért azt tanácsoltam, hogy égezzük el a papírost." Nem, nem, csak tartsa meg", volt Stalin válasza.

Az emlékiratok egy másik helyén kitűnik, hogy Lengyelország sorsát hasonló komolytalan formában tárgyalta meg Churchill és Stalin. E kettőjük között lefolyt beszélgetés folyamán Churchill rámutatott arra, hogy Lengyelország keleti tartományaiban kb. 12-14 millió német él, akiket ki fognak üzni s a legnyomorultabb halál vár rájuk. Stalin erre azt válaszolta: "Tizenkét millió németért nem hasad meg a szíve". A további beszélgetés folyamán Churchill gyufaszálakkal felvázolta az asztalon Stalin előtt Lengyelország keleti és nyugati határait 1939. előtt, 1939-ben és elgondolása szerint az elkövetkezendő békekötés után. "Stalin ezen igen jól mulatott" jegyzi meg Churchill.

Ez csak két kiragadott jelenet a sok közül, amelye kel csupán arra akartunk rámutatni, hogy micsoda lelketlen egykedvűséggel tárgyalták és pecsételték meg milliók és milliók sorsát Yaltán. Reméljük Berlinben nem úgy lesz!

-0-

Első karácsony volt otthon évek óta, amikor nagyobb tömegben engedélyezték karácsonyfát felhozni a fővárosba. Tíz em-ként -osztrák pénzre átszámítva- 1.70 Schillingbe kerültek a fák. Így tehát csak jólkereső emberek vásárolhatták meg azt, az otthoni viszonylatban csak ezek szerezhetek volna maguknak "luxus"-nak nevezett örömet. De jólkereső ember csak pártag lehet, aki ha még szunnyad is némi jóérzés benne, nem mer ilyen reakciós szokásnak hódolni. Aki pedig a mindenható párton kívül áll, örült, ha az ünnepek alkalmával egyszer jólakhatott.

-0-

Az amerikai care jótékonyági intézmény több ezer karácsonyi csomagot akart eljuttatni az évben Magyar, Lengyel és Csehországba, valamint Romániába. E tervének megvalósítása céljából kérték az említett országok kormányainak hozzájárulását. A magyar és lengyel kormány megtagadta ezt, Csehország és Románia kormánya pedig még választ sem adott.

Egy budapesti anya kerülő úton a nyugaton élő nővéréhez fordult, hogy küldjön fiának egy pár viseltes cipőt, mert bár a fiu "jólkereső" üzemi szakmunkás, még sem tud egy pár cipőt venni magának. Az elküldött cipő rövidesen visszaérkezett a feladóhoz, majd idő teltével az anyától a magyarázat is. Azt írta, hogy akkora várat kellett volna a cipőért fizetniük, hogy azért az összegért otthon is vásárolhatnának egy pár új cipőt. Micsoda ördögi játékokat üznek a vasfüggöny mögötti kormányok az embori sorsokkal, amikor egyrészt nem engedik meg azt, hogy legalább a létfontartási minimumot az emberek megszerezhessék, másrészt, még azt is megakadályozzák, hogy a nyugatról jövő segítséggel enyhítsenek nyomorúságukon. Csak az embert semibe nem vevő kormányok tanúsíthatnak polgáraitkal szemben ilyen magatartást.

-0-

Ezúton köszönjük és nyugtázzuk az Ön hozzájárulását a BL-re

Az Esti Budapest című ujság egyik decemberi számában a mai otthoni állapotokra igen jellemző cikk látott napvilágot. Az ember nem tudja, vajjon sirjon, vagy nevéssen-e rajta? A cikk írója azt panaszolja, hogy a mai színházlátogató közönség kinézése sok kívánnivalót hagy maga után. Így pl. még operaházi bemutatón is piszkos ruhában és ingben, nyakkendő nélkül jelenik meg a nézőközönség nagyobbik része. Kikötatja az olvasót, hogy ilyen al almakra meg kell mosakodni, bőrtölközni, tisztán inget és ünnepi ruhát ölteni és nem elfelejteni nyakkendőt kötni. Téves az a felfogás, mintha a tisztaság és jóbizés a kapitalista világ kizárólagos előjoga volna. Szokjuk azt meg a "népi demokráciában" is és műlvezetet nyujtó alkalmakkor azok méltóan öltözve jelenjünk meg.

-o-

Egy keletnémetországi kis város polgármestere a városi tanács gyűlésen arról beszélt, hogy a szovjet katonákkal jó barátságban kell élni és volük szemben több megértést tanusítani. Beszéde közben kitarult az ajtó és beröhan azon át a tanácssterembe a polgármester felesége. Sirva panaszolta, hogy két szovjet katona megtámadta őt az utcán, leteperték és mindketten erőszakot követtek el rajta. A polgármester és felesége kelkes tagjai voltak a szovjet-német barátság ápolására alakult társadalmi szervezetnek. Vajjon azok maradtak-e továbbra is?...

-o-

Az Amerikai Egyesült Államok szenatusi belbiztonsági bizottságának elnöke, W. E. Jenner senator egyik december hóban tartott beszédében követelte, hogy az U. S. A. egyetlen olyan országnak se nyujtson segítséget, amely a kommunista beszivárgást tétlenül türi. Egy államnak sincs joga tölünk akár csak egy katonát, egy puskát vagy csak egy dollárt is kérní a szovjet támadás elhárítására, ha saját határain belül nem küzd a kommunizmus ellen. Es nincs tökéletesen igazaz?(Szerk.)

-o-

Paulus vezértábornagy, a német 6. hadsereg volt parancsnoka, aki 1944-ben Stalingradnál esett fogságba, október hóban állítólag átvette a keletnémetországi népi rendörség parancsnokságát. Feladata: a népi rendörség átszervezése a szovjet hadsereg keretein belül. Hírek vannak arról, hogy az az egyén, akit Paulusként szerepeltetnek, nem azonos a vezértábornaggal. Ezt a hírt alátámasztani lát-szik az a tény, hogy annak idején Nürnbergben, az ugynevezett hábo-rus bűnösök ellen folytatott perek folyamán az oroszok által elő-vezetett és tanúként kihallgatott személyben alárendeltjei nem is-merték fel Paulus vezértábornagyot.

-o-

A keletnémetországi sajtó és rádió gyakran közöl olyan híreket, jelentéseket, melyekből az állapítható meg, hogy a szovjet zónában elkövetett terror cselekmények száma állandóan növekszik. Így pl. az "amerikai újságok" több gyár, hid és Oroszország felé irányított vasúti szerelvény ellen követtek el merényleteket kisebb-nagyobb eredménnyel. Az ezek miatt letartoztatottak száma újabban 29, kik közül 4-et halálra, 11-et életfogytig tartó, a többieket 10 éven fe-lüli fegyházbüntetésre ítélték.

MIT FLUGPOST
PAR AVION

MANUSKRIPTKÉZIRAT. ABSENDER, ADRESSE: C I M:
E. L. SZERKESZTŐSÉGE, B R E G E N Z, Lager Vorkloster, Baracke 2,

DRUCKSACH E.
PERIODIQUE
PRINTED MATTER.

Dr. REKTOR BÉLA
1882 EAST 66ST.
CLEVELAND, 3. OHIO.

USA
1574 E 49 ST

